

ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 16 Δεκεμβρίου 1892. — Κατὰ πρῶτον ὁ διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Ὀμόλλ ὑπέβαλε διαφόρους ἀνακοινώσεις Ἑλλήνων καὶ ξένων περὶ νεωστὶ ἀνακαλυφθέντων ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων, ἰδίως ἐπιγραφῶν, ἐξ Ἑλλάδος, Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Ἰταλίας. Ἐπειτα λαθῶν τὸν λόγον ὁ διευθυντὴς τοῦ ἡμετέρου νομισματικοῦ μουσείου κ. Σβορώνος ὠμίλησε περὶ τῶν ἐν τοῖς ἀρχαίοις νομίμασι παρὰ τὸν κύριον τύπον ἀπαντώντων μικρῶν συμβόλων, ὧν ἐξῆρε τὴν σημασίαν διὰ τε τὴν νομισματικὴν καὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἐν γένει. Καταδείξας δὲ πρῶτον διὰ παραδειγμάτων τὸ σφαλερὸν τῆς κατὰ τὸ ὑπὸ Λουδ. Μύλλερ εἰσαχθὲν σύστημα ἐρμηνείας τῶν ἐν τοῖς νομίμασιν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου συμβόλων, καθ' ἣν τὰ σύμβολα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὰς διαφόρους πόλεις, ἐν αἷς ἐκόπησαν τὰ νομίματα, καὶ τὴν ἐν τῇ χρονολογικῇ κατατάξει τῶν νομισμάτων ἐπερχομένην ἐκ τούτου σύγχυσιν, προσεπάθησε νὰ ἐρμηνεύσῃ κατ' ἄλλον τρόπον τὰ ἐν τοῖς Κρητικῶς νομίμασι σύμβολα, ἐκφράσας τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀρχαίων νομισμάτων τὰ σύμβολα θὰ ἐξηγηθῶσι καθ' ὅμοιον τρόπον, ὅταν ποτὲ ἀποπερατωθῇ ἡ ὑπὸ τῆς ἐν Βερολίῳ Ἀκαδημίας ἐπιχειρηθεῖσα ἐκδοσις τῆς γενικῆς τῶν νομισμάτων συναγωγῆς (Corpus numorum). Κατὰ τὸ σύστημα τοῦ κ. Σβορώνου τὰ ἐπὶ τῶν Κρητικῶν νομισμάτων σύμβολα ἀνάγονται εἰς ὀκτὼ διαφόρους κατηγορίας, ὀλίγιστα δὲ μένουσιν ἀνεξήγητα. Ἀκολουθῶς ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Μιλὲ ὁμίλησας διὰ μακρῶν περὶ τῶν βυζαντινῶν μολυβδοβούλων καὶ περιάπτων καὶ τινων ἐξ αὐτῶν διευκρινουμένων ἱστορικῶν ζητημάτων. Τελευταίως προέκειτο νὰ λάβῃ τὸν λόγον ὁ κ. Ὀμόλλ, ἵνα ἀνακοινώσῃ ἀρχαίαν τινα ἐπιγραφὴν ἐκ Μαντινείας, ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ προηγουμέναι ἀνακοινώσεις διήρκεσαν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀνέβαλε τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτοῦ διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐξεδόθησαν τὸ τρίτον τεύχος τοῦ δεκάτου ἐβδόμου τόμου τῶν Ἀνακοινώσεων τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τὸ τεύχος τοῦ Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου 1892 (ἦτοι τοῦ δεκάτου ἔκτου ἔτους) τοῦ Δελτίου Ἑλληνικῆς Ἀλληλογραφίας τοῦ συντασσομένου ὑπὸ τῆς ἐναυθα Γαλλικῆς Σχολῆς. Ἐκ τῶν ἐν τῷ τεύχει τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ ἀρχαιολογικῶν πραγματειῶν (γεωμετρικὰ ἀγγεῖα ἐξ Ἀθηνῶν, μελέται περὶ τῶν ἀναγλύφων τοῦ Ἀσκληπιοῦ, περὶ τῶν Μουσῶν τοῦ Πραξιτέλους, περὶ τοῦ οἰκῆματος τοῦ Ἀμφικτύωνος ἐν τῷ Κεραμειῷ κτλ.), ἀναφέρονται ἰδίᾳ τὴν περὶ τῶν διαφόρων ἐν Ἀθήναις Ὠδείων μελέτην τοῦ κ. Δαίρπελδ. Τὸ συμπέρασμα τοῦ κ. Δαίρπελδ εἶναι ὅτι τρία Ὠδεῖα ὑπῆρξαν ἐν Ἀθήναις: τὸ παλαιὸν τοῦ Περικλέους παρὰ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον, ὅπερ κατεστράφη κατὰ τὸ 86 π. Χ., τὸ ὀλίγα ἔτι βραδύτερον ἐν τῇ Ἀγορᾷ ὑπὸ Ἀγρίππα κτισθὲν καὶ τὸ ἐτι σωζόμενον τοῦ Ἡρώδου. Ἐν δὲ τῷ τεύχει τοῦ γαλλικοῦ Δελτίου ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι μὲν πραγματεῖαι (περὶ γαλκῶν τινων ἀρχαίων τοῦ Πτόμου, ψηφίσματα τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐν Δῆλῳ, περὶ τῆς παρὰ τῆς Σμύρνης μονῆς τῶν Λέμβων, ἐπιγραφὰ τῆς μικρᾶς Ἀσίας κτλ.) καὶ δὴ περὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Διὸς Μειλιχίου ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Σ. Ρεῖνάχ. Περὶ τῶν ἤδη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ὑπὸ τοῦ Fauvel ἐν Ἀμπελοκήποις γενομένων εὐρημάτων, ὅπου νομίζει ὁ Ρεῖνάχ ὅτι πρέπει νὰ ζητηθῇ ἴσως τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἱερόν, ὠμίλησεν ἤδη ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδρίασει τοῦ ἐν Ἀθήναις Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου ὁ κ. Βόλτερς (ἴδ. Ἑστίαν 20 Δεκεμβρίου 1892

σ. 400). Σημειωτέον ὅτι ἀφορμὴν εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην ἔδωκεν ὄρος παλαιὸς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κουμανοῦδη ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ἐκδοθείς οὕτω: «Ἡερὸν Διὸς μιλχιόης Ἀθηναίας». Ἀντὶ τοῦ προφανῶς ἐσφαλμένου ἀπὸ ὑποθέσει ὁ κ. Ρεῖνάχ ὅτι πρέπει νὰ γραφῇ καὶ ἡ καὶ τῆς ἐν ὑποσημειώσει δὲ ἀναφέρει τὴν διόρθωσιν τοῦ Kirchhoff εἰς Γῆς, ἀλλὰ τὴν διόρθωσιν εἶχεν ἤδη κάμῃ ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιγραφῆς διὰ μικρᾶς σημειώσεως του ἐν τῇ Ἐφημερίδι ὁ κ. Δ. Σεμιτέλος.

ΜΙΚΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΤΕΛΟΥΜΕΝΟΙ

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ

Ὅλοι οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἑστίας γνωρίζουν βεβαίως παραμύθια τὰ ὅποια κατὰ τὴν παιδικὴν των ἡλικίαν ἤκουσαν, πολλοὶ δὲ καὶ τὸρα ἀκόμη ἴσως ἔχουν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀκούουν τοιαῦτα κατὰ τὰς γειμερινὰς νύκτας ἀπὸ στόματος γράϊας μάμμης ἢ τροφῶ. Ἐκ τούτων ἄς ἐκλέξῃ ὁ καθείς τὸ καλλίτερον, τὸ ὀλιγώτερον κοινόν, καὶ ἄς τὸ γράψῃ διατηρῶν ὅσον δύναται τὴν ἀφέλειαν τῆς διηγήσεως.

Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ ληρθῶσιν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἑστίας μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου, θὰ κριθῶσι δὲ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως καὶ θὰ δοθῇ εἰς τὸ πρωτεύον ἀμοιβὴ δραχμῶν 25. Θὰ δημοσιευθῶσι δὲ καὶ τούτο καὶ τὰ σχετικῶς καλλίτερα εἰς τὴν Ἑστίαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΤΖΩΝ ΛΕΜΟΑΝ

Ὅταν ὁ Ἄνδερσεν μετέβῃ εἰς Παρισίους, ἐφαίνετο τόσον εὐχαριστημένος ἐκεῖ, ὥστε ὁ φιλόσοφος Βίκτωρ Κουζὲν τὸν ἠρώτησε μίαν ἡμέραν: — Δὲν μένετε διαρκῶς ἐδῶ; Ἄφου ἡ ζωὴ εἶνε τόσον πληκτικὴ εἰς τὴν πατρίδα σας; Καὶ ὁ Δανὸς μυθογράφος στεναζῶν ἀπεκρίθη: — Καὶ μήπως ἀγαπᾷ κανεὶς ὀλιγώτερον τὴν μητέρα του ἢ τὴν τύχην νὰ εἶνε ἄσχημη;

— Τὸ φῶς τῆς Σελήνης ἔχει θερμότητα, ἀλλ' εἶνε τόσον μικρὰ αὕτη ὥστε δὲν τὴν αἰσθανόμεθα. Κατὰ τὰς γενομένας ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις εὐρέθη ὅτι ἡ Σελήνη θερμαίνει τόσον ὅσον μίᾳ λαμπρᾷ εἰς ἀπόστασιν 10 μέτρων.

— Ὅλοι αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ τοῦ κόσμου ἐνούμεναι ἀποτελοῦν μῆκος ἐνὸς ἑκατομμυρίου χιλιόμετρων. Ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν πρώτη ἔρχεται ἡ Γερμανία ἔχουσα 69 χιλιάδας χιλιόμετρα, δευτέρα ἡ Γαλλία 63, ἡ Ἀγγλία 59, ἡ Ρωσία 50.